

[Formanden]

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Refusion til arbejdsgivere for udbetalte dagpenge i arbejds-giverperiodens 4. og 5. uge m. v.).

(Lovforslag nr. L 72. Fremsat 26/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (Bornh. a.) (S):

Lovforslaget er et led i den aftale, flere partier indgik i august måned i år om regeringens beskæftigelsesplan. Det skal ses og vurderes i sammenhæng med vedtagelsen af beskæftigelsesplanen. Det væsentlige i forslaget er, at det offentlige for en 3-årig periode overtager arbejdsgivernes dagpengeforpligtelse i den 4. og 5. uge af arbejds-giverperioden.

Baggrunden herfor er forventningen om, at det vil give sig udslag i øget beskæftigelse, idet vi må påregne, at statens overtagelse af en del af sygedagpengeforpligtelsen vil virke som en nedsættelse af virksomhedens samlede lønomkostninger og som sådan må betyde en forbedring af konkurrenceevnen med gunstig virkning for beskæftigelsen. Vi forventer derfor i socialdemokratiet, at arbejdsgiverne vil bruge denne lettelse i omkostningsniveauet til at ansætte flere folk.

Endelig kan jeg nævne, at bestemmelsen om, at udbetalingen som hidtil i hele 5 ugers perioden skal foregå via arbejdsgiveren, er vi meget tilfredse med, idet vi betragter det som noget væsentligt, at den enkeltes tilknytning til arbejdspladsen bevares længst muligt.

Jeg skal herved på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Pilgaard Andersen (FP):

Dette lovforslag var også en af de ulykkelige ting, der blev aftalt ved augustforliget. I fremskridtspartiet ønsker vi dagpengeordningen lavet på en helt anden måde, men det ved I nok her i salen. Vi ønsker de 5 uger nedsat, sådan at vi får indført 2 karenstage til lønmodtagerne og 3 til arbejdsgiverne og resten over på staten. Det er vores målsætning, og vi mener, at det er rimeligt, at vi får det ned på det niveau.

Det, vi er lidt skuffede over ved dette lovforslag, er, at loven skal være begrænset til 3 år, det mener vi er forkert. Vi mener så afgjort ikke, at loven skal være tidsbegrænset,

for den vil være med til at nedsætte virksomhedernes omkostninger.

Så er der en anden ting ved lovforslaget, og det er, at det vil medføre øget administration, idet arbejdsgiverne skal have refusion for de sidste 2 uger; det finder jeg også er helt urimeligt. Der er ingen grund til, at de penge skal cirkulere frem og tilbage, og at arbejdsgiveren skal til at søge refusion. Jeg mener, det var lige så rimeligt, at når de 3 uger er udløbet, overgår det til staten; det vil være langt billigere rent administrativt.

Men selvfølgelig vil vi da se positivt på lovforslaget, og vi vil også stemme for det, for det er da så afgjort et skridt i den rigtige retning. Så længe lovforslag går i den retning, vil vi se meget, meget positivt på dem. Men samtidig vil vi da være lidt bekymrede. Vi havde ønsket, at lovforslaget skulle have haft et lidt bedre indhold end det, det desværre har, men det må vi håbe på bliver bedre næste gang.

Holm (V):

For venstres deltagelse i de forhandlinger, der blev ført i august, var det af afgørende betydning, at man styrkede beskæftigelsen gennem en begrænsning af erhvervenes omkostninger. Det var på den baggrund, venstre foreslog bl. a. en begrænsning af arbejds-giverperioden i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Jeg kan derfor takke ministeren for det her fremsatte lovforslag.

Det har endvidere været et motiv, at arbejdsgivernes dagpengeforpligtelse ikke mindst for arbejdsgivere med forholdsvis få beskæftigede har udgjort en helt uberegnelig risiko. Dette forhold har givetvis ført til en vis tilbageholdenhed med hensyn til nyan-sættelser.

Sammen med de ændringer, der blev gennemført i sidste samling, vil refusion for de beløb, der udbetales i dagpenge i 4. og 5 uge i arbejds-giverperioden, gøre denne risiko mere overkommelig.

Jeg skal blot opfordre socialministeren eller måske snarere dennes kollega arbejdsministeren til om muligt rent statistisk at følge udviklingen, således at det bliver muligt at vurdere, om ordningen skal gøres permanent og eventuelt udvides til flere uger som foreslået af venstre i augustforhandlingerne.

[Holm]

Forslaget omfatter også ophævelse af reglen om mindstebeløb for udbetaling af dagpenge efter den frivillige dagpengeforsikring, således at disse beløb kommer til udbetaling uanset størrelse. Dette betragter vi som en rimelig ændring, idet der er tale om dagpenge efter en ordning, hvortil den sikrede selv har betalt bidrag.

Jeg vil godt sammen hermed pege på – selv om det ikke indgår i aftalen fra august – at lovforslaget ikke for personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt lader det offentlige overtage den 4. og 5. uge på samme måde som i arbejdsgiverperioden.

Venstre har tidligere, og senest i sidste samling, foreslået, at det offentlige overtager disse to uger, ud fra den betragtning, at mange mindre selvstændige indtægtsmæssigt ingenlunde er bedre stillet end lønmodtagere, men i modsætning til disse først får ret til dagpenge efter 5 ugers sygdom.

Ved ministerens afvisning af venstres forslag i sidste samling var argumentet bl. a. den manglende parallelitet mellem de selvstændige og lønmodtagerne ved en gennemførelse af venstres forslag. Med den ændring, der er foretaget med det forslag, vi behandler her, forsvinder paralleliteten, medmindre vi også for de selvstændige begrænser den dagpengeperiode, de selv skal bære, til 3 uger.

Endelig foreslås det, at 90 pct.s begrænsningen ved refusion til arbejdsgivere, der udbetaler løn i stedet for dagpenge under sygdom eller fødsel, ophæves, således at disse arbejdsgivere får refunderet hele det dagpengebeløb, der ellers ville tilkomme den sikrede. Ændringen skulle bl. a. føre til en enklere administration hos kommunerne.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige lovforslaget en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Palle Simonsen (KF):

Jeg skal ikke knytte mange yderligere kommentarer til lovforslaget, som jo er et resultat af augustforlig II. Vi betragter det princip, der er det grundlæggende i lovforslaget, som noget væsentligt for nedsættelse af virksomhedernes omkostninger, og vi håber, at det vil få den beskæftigelsesfremmende virkning, som er tilsigtet med lovforslaget.

Vi er enige i de bemærkninger, som hr. Holm er kommet med for et øjeblik siden,

om, at det nok ville være naturligt, at man skabte en parallelitet i forhold til de selvstændige erhvervsdrivende, således at det offentlige har byrden efter 3 uger for alle grupper i samfundet.

Den eneste bekymring, jeg har i forbindelse med lovforslaget, er for så vidt den meget skarpe tidsbegrænsning, der ligger i lovforslaget. Det dækker over 3 år. Forligsaftalen lyder jo på, at man foreløbig for en 3-årig periode skal have denne ordning, og det nævner ministeren også meget loyalt i sin fremsættelsestale, men jeg vil gerne til overvejelse bringe den tanke frem, at man måske nok skulle have en revisionsbestemmelse ind i loven, således at man, når tiden er ved at udløbe, bliver tvunget til at få en diskussion om virkningerne af denne ordning.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Dette lovforslag blev fremsat i den hektiske ekstraordinære augustsamling og var et af de forslag, centrum-demokraterne mente burde støttes på grund af dets reelle mulighed for at komme til at virke efter hensigten. Vi havde endda gerne set, at man var gået endnu længere, så at virkningen var blevet en større stimulation for arbejdsgiverne til at foretage flere nyansættelser. Forslaget har været drøftet i socialudvalget, hvor vi har medvirket positivt. Det vil vi også gøre, når forslaget på ny skal til behandling i udvalget, og vi kan tilsige en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Ebba Strange (SF):

Som det allerede er kendt fra augustforhandlingerne, vender SF sig imod dette forslag, og jeg skal derfor ikke knytte ret mange bemærkninger til det.

Jeg kan ikke lade være med under indtryk af dagens debat at sige, at her gør det altså ikke noget, at man tager 27 mill. kr. og putter dem direkte ned i arbejdsgivernes lommer, uden at man har nogen som helst dokumentation for, at det vil give mere beskæftigelse.

Desuden øger man administrationen i kommunerne. Det er også noget, man fra de samme borgerlige partier plejer at vende sig imod. Jeg kan selvfølgelig hilse med tilfredshed, at der bliver ansat et par medarbejdere mere i kommunen. Det er selvfølgelig altid

[Ebba Strange]

udmærket. De kommer jo da i hvert fald i arbejde.

Hvem der i øvrigt kommer i arbejde efter dette forslag, ved jeg ikke, men jeg ved, at det er et helt direkte og utilsløret arbejdsgivertilskud. Derfor vender vi os imod det fra SFs side.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skulle måske begynde med at sige, at der efter vor opfattelse måske er noget godt i forslaget. Det er i den foreslåede § 56, stk. 2, hvor man sådan set skærper straffen for arbejdsgivere, som vil unddrage sig at betale sygedagpenge. Jeg må dog sige med det samme, at det ikke kan opveje de negative sider i forslaget, så vi kan ikke tilsige nogen velvillig støtte til behandling af forslaget.

Forslaget betyder en forringelse af arbejderne stilling, vi skal ikke narre hinanden. Når man taler om, at det offentlige overtager betalingen, så er det først og fremmest lønmodtagerne, der som skatteydere skal til at betale deres egne sygedagpenge. Derfor er det et skridt væk fra den ligestilling, vi har talt så meget om at man skulle sikre, nemlig at arbejderne også skulle have fuld erstatning for det løntab, de havde ved sygdom og ulykke.

Man skal bare erindre sig, at der på arbejdsmarkedet er cirka en tredjedel, der ikke er sikret enten som funktionær eller ved funktionærlignende ansættelse. Det er den tredjedel, der er dårligst aflønnet. Det er den tredjedel, der har det hårdeste arbejde. Det er dem, man nu yderligere forringer stillingen for. Det er dem, til hvem man nu siger: I skal ikke længere have betalt sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 5 uger. Nej, det skal nedskæres til 3 uger, og så skal I selv være med til at betale de 2 sidste uger.

Hvad vil man så opnå ved det? Man siger, at virksomhedernes samlede lønomkostninger går ned, og dermed bliver der ansat nogle flere. Vi havde jo debatten herom for ikke så længe siden. Hvad var det, man sagde dengang? Da sagde man, at det måske ville betyde 500 nye ansættelser. Det er ca. ½ mill. kr., arbejdsgiverne skal have for hver, der bliver ansat i industrien eller bare i det hele taget bliver ansat.

Det, der ligger her, er en urimelighed og en uartighed over for arbejderklassen. Det

skal være sagt til samtlige dem, der er medansvarlige for dette forslag. Det er en uartighed først at gribe ind i overenskomstsituationen og påtvinge arbejderklassen en begrænsning på 6 pct. Dernæst får man at vide af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at overskuddene i virksomhederne i det sidste år er steget med 60 pct., altså 10 gange så meget som det, arbejderne får. Og så kommer man bagefter og gennemfører love, hvor hver arbejder blot for dette forslags vedkommende skal betale tilbage til arbejdsgiverne ca. 250 kr. hvert eneste år.

Det er det, man gennemfører med dette lovforslag. Det betyder ikke nye arbejdspladser. Det betyder ganske simpelt, at arbejdsgiverne får et tilskud, som er større end de beregninger, der ligger her, hvad vi skal vende tilbage til under udvalgsbehandlingen, for de tal, der ligger her, holder ikke.

Lad det også være sagt med det samme, når man taler om lønomkostningerne, at kendsgerningerne er, at Danmarks andel af det samlede marked er den samme, som den var i 1971. Altså vor markedsandel er ikke forringet. Det er altså ikke, fordi vi har høje omkostninger eller ikke kan konkurrere med udlandet. Forslaget nedsætter virksomhedernes lønomkostninger alene for at give arbejdsgiverne mulighed for endnu større profitter. Derfor må vi sige: vi vil ikke medvirke til dette forslags gennemførelse.

Grethe Philip (RV):

Væsentlige dele af lovforslaget indgår i augustforlig II, hvori det radikale venstre har deltaget. Det er derfor også klart, at vi tilslutter os de tanker, der er fremlagt i lovforslaget, hvor der altså er tale om en udmøntning af en aftale, som vi er med i.

Ud over det, der ligger i selve augustforliget, foreslår socialministeren, at der nu ikke mere skal være nogen mindstegrænse for, hvilke dagpengebeløb der skal udbetales. Det drejer sig om dagpengebeløb til selvstændige, som tidligere kunne risikere, at dagpengebeløb helt faldt væk efter de gældende bestemmelser.

Vi har i mit parti længe fremhævet, at dette var en urimelig regel, og at man burde ændre den, så der ikke var et mindstebeløb. Vi har konstateret helt konkrete eksempler på, hvor urimeligt det kan virke, f. eks. et

[Grethe Philip]

tilfælde, hvor en gårdmandskone, der havde haft en del sygdom, kun var berettiget til et ganske lille beløb i dagpenge, og det faldt fuldstændig væk efter de gældende regler. Jeg forstår fuldt ud hendes undren og hendes forbitrelse over, at hun ikke kunne få noget. Det vil ikke ske, hvis dette forslag går igennem, og jeg takker som sagt socialministeren for, at hun har lyttet til, hvad vi sagde.

Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne en anden ting, som vi måske kunne være opmærksomme på og måske socialministeren kunne hjælpe med, f. eks. via cirkulærer eller anden orientering udadtil. Det drejer sig om, at der åbenbart blandt en del selvstændige ikke er klarhed over, at når arbejdsgiverperioden er udløbet, så er de som andre berettiget til sygedagpenge, hvis sygeperioden, som i øjeblikket, strækker sig ud over 5 uger. Der skal være konkrete eksempler på, at selvstændige, der har været indlagt på sygehus, er gået glip af dagpenge, fordi de ikke har kendt reglerne. Jeg synes her som i det hele taget principielt, at det er uheldigt, at mennesker på grund af uvidenhed om reglerne stilles dårligere end andre, der kender reglerne. Jeg beder om, at der kommer mere oplysning på dette område.

Hr. Holm var inde på spørgsmålet om en parallel stilling imellem de selvstændige og lønmodtagerne, hvor der er tale om længden af den periode, hvor de skal betale selv. Jeg vil sige, at vi er opmærksomme på problemet og åbne over for en drøftelse af det.

Jeg ved ikke, om det skyldes uopmærksomhed fra min side, men jeg synes ikke, jeg hørte hr. Holm gentage venstres forslag fra foråret om, at barselperioden for de medhjælpende hustruer skulle udvides, men jeg går da ud fra som givet, at dette rangerer helt oppe i toppen af venstres prioriteringsliste.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet har ingen aktier i hverken augustforlig I eller augustforlig II. Det skulle nu ikke afholde os fra at stemme for et sådant lovforslag, hvis det ellers i øvrigt tilfredsstillende vore krav til en politisk vedtagelse. Men vi kan ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse, og det kan vi ikke ud fra følgende grunde:

Man har for et stykke tid siden vedtaget en lov, som pålagde arbejdsgiverne denne udgift, nemlig selv at betale de første 5 uger af en sygdomsperiode. Det mener vi at man principielt burde have haft med ind i overenskomstforhandlingerne, så at arbejdsgiverne havde været med til at bestemme, om de skulle have denne økonomiske byrde lagt på sig. Det har man ikke gjort, man har vedtaget det i folketinget og lagt det over på dem, hvad enten de har ønsket det eller ej. Det er da klart, at når arbejdsgiverne har fået denne økonomiske byrde, så bliver det naturligvis væltet over på varerne, der er jo ikke anden mulighed, og så bliver det altså køberne, der hen ad vejen må betale denne udgift.

Så har man gennemført en stor afgiftsbuket her i foråret, og man har grebet ind i overenskomstforhandlingerne, og man har altså nu fremsat forslag om, at det offentlige skal betale de sidste to uger, 4. og 5. uge. Det vil altså sige, at det offentlige må indkassere nogle penge. Det gør det over skatterne, og nu må man så over skatterne betale denne udgift, som tidligere har ligget hos arbejdsgiverne.

Vi kan ikke medvirke til det. Vi mener, at man helt har forkvaklet tingenes tilstand med den fremgangsmåde, man har brugt. Vi mener, at man fremover bør have det med ind i overenskomstforhandlingerne. Vi er stadig væk modstandere af, at man ophøjer mæglingforslag til lov, og vi vil til sidste instans respektere den frie forhandlingsret på arbejdsmarkedet. Man har holdt lønudviklingen tilbage for lønmodtagerne, som jo er den største del af befolkningen. Vi kan ikke medvirke til fremme af dette forslag.

Tyroll (VS):

Det synes at være tro, håb og kærlighed, der kendetegner situationen mellem augustforligets partier. Troen og håbet er det, der drejer sig om, når man skal til at redegøre for, hvad der egentlig kommer af beskæftigelse ud af det forslag, som ligger her, og som jo er aftalt spil på forhånd, hvor det jo er ligegyldigt, hvad vi egentlig måtte stå op og sige her. Alligevel synes jeg nok, der kunne være anledning til at sige, at vi selvfølgelig ligesom kommunisterne vil søge at få belyst, hvad der egentlig kan forventes af beskæftigelsesfremgang af dette forslag.

[Tyrøll]

Ligesom kommunisterne mener vi, at der er tale om en foræring her. Samtidig med at man altså fra socialdemokratiets side har medvirket, dels herinde, dels i fagbevægelsen, til at skære kraftigt ned på de overenskomstkra-
v, der er stillet fra forskellige dele af arbejderklassen, har man altså her vist, at man er villig til at forære millioner væk til arbejdsgiverne.

Det kan godt være lidt svært at finde ud af, hvor meget der egentlig er indgået i aftalerne under den ekstraordinære samling. Der stod ikke noget i tillægsbetænkningen i sin tid om, at der også skulle pålægges en ekstra kontrol med arbejderklassen. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få belyst lidt nøjere, hvorfor der i dette forslag er indeholdt, at det er en betingelse for refusion, at arbejdsgiveren har sikret sig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed i disse 2 uger.

Hvad er målsætningen med det? Er det den evindelige jagt fra de borgerliges side på at få den helt store kontrol med arbejderne og det omfattende pjækkeri, som man åbenbart fra borgerlig side mener at der er i forbindelse med fraværet fra arbejdspladsen? Eller hvad er det egentlig, der ligger som målsætning bag ved, at man lige nøjagtig skal have dette med? Det er jo en ændring i forhold til før, så det kunne jeg da godt tænke mig at vide noget om.

Det er klart, at fra VS' side kan vi ikke medvirke til at gennemføre dette forslag, men det er jo også så uendelig ligegyldigt, for dette tro, håb og kærlighed-forhold er jo blevet etableret.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg har kun at takke de ordførere, som har givet positivt tilsagn, også tilsagn om en hurtig behandling af dette lovforslag. Men der er lige et par ord, jeg godt vil tilføje.

Selv om der ikke er så mange til stede i salen på nuværende tidspunkt, synes jeg dog, at jeg her ved dagens afslutning vil fortælle, hvor mange penge der denne dag i realiteten har været på bordet, hvis vi samler alle forslagene sammen. Det drejer sig nemlig om mellem 5 og 7 mia kr.

Det er ikke mange af disse penge, der er anvist muligheder for at skaffe, og man kunne egentlig godt som afslutning ønske, at alle

partiernes finanslovsordførere havde været her og kunne have medvirket til at fortælle os, hvor alle disse mange penge skulle komme fra.

Pilgaard Andersen (FP):

Det er hr. Jørgen Jensens bemærkninger, der kalder mig herop. Hr. Jørgen Jensen har en vis evne til at fordreje alle tingene. Det er nu engang bare sådan, at dagpenge er en omkostning, der er blevet lagt på arbejdsgiverne for nogle år siden, hvad der igen er med til at øge den konkurrenceforvriddning, som er sket i forhold til udlandet, og dermed er med til at lægge omkostningerne på virksomhederne.

Det, der reelt sker her, er, at vi letter nogle af omkostningerne for virksomhederne, og det er den vej, vi skal gå for i det hele taget at få folk i arbejde. Hr. Jørgen Jensen skal gøre sig klart, at hvis vi får den dagpengereform væk og får nogle ordentlige tilstande, vil der ske det, at arbejdsgiverne igen vil tage arbejdere ind. Fremskridtspartiet er i hvert fald det første parti, der ønsker, at vi skal komme den ulyksalige arbejdsløshed til livs. Det mener vi altså at vi kan gøre med dette lovforslag, der fjerner de væsentlige af de ulemper, der er ved dagpengeordningen.

Jeg synes faktisk, at man fra kommunistisk side skulle se lidt positivt på et sådant lovforslag, for det er virkelig gavnligt både for arbejderne og for virksomhederne. Der er ikke noget med at give arbejdsgivertilskud, det er en fuldstændig fordrejning af det hele.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er ikke, fordi jeg synes, at bemærkningerne sådan set giver anledning til diskussion, men kunne vi ikke være enige om, at når man trækker andre ting ind i en debat, så skal man have sat sig ind i tingene.

Når man taler om konkurrenceforvriddning, så vil jeg bare understrege, at netop i de lande, vi handler med, har arbejdsgiverne langt større sociale udgifter, end de har herhjemme, så hvis vi skulle bringe det ind i billedet, skulle danske arbejdsgivere sandelig betale meget mere. Nu er det blot sådan, at de udgifter, der er i forbindelse med at have arbejdskraft, i og for sig er samlet, enten de så er samlet i de sociale udgifter eller i lønsummen.

[Jørgen Jensen]

Jeg vil bare erindre om, hvad vi har sagt mange gange tidligere, at det er en kendsgerning, at da vi fik dagpengeordningen og kom til overenskomstforhandlinger næste gang, mødte arbejdsgiverne op og modregnede den udgift, de havde fået ved dagpengeordningen. Skal vi tage det med i billedet, der skete, da vi fik dagpengeordningen, så er dette også et indirekte indgreb i overenskomsterne over for arbejderne, for de har én gang måttet betale med tilbageholdenhed, hvad de fik ved de fem ugers sygedagpenge.

Tyroll (VS):

Jeg vil da godt gentage mit spørgsmål til socialministeren, det er åbenbart lidt svært at få svar. Jeg vil godt høre, hvad årsagen er til, at man skal have en bestemmelse med i lovforslaget nu om, at arbejdsgiveren skal sikre sig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed i de to uger, der er tale om. Hvad er årsagen til det? Det kan måske se ud til at være lidt vanskeligt at få besvaret.

Hermed sluttede forhandlingen

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Jeg skal som tidligere meddelt lade den sidste sag på dagsordenen udgå.

Der er herefter ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af 9. november anmoder ministeren for kulturelle anliggender om, at der om muligt tirsdag den 22. november i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3, gives

ham lejlighed til mundtligt at give folketinget en *redegørelse om regeringens kulturpolitik.*

(Redegørelse nr. III).

Medlem af folketinget *Kaj V. Andersen*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har meddelt mig, at han fra og med den 14. november 1977 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Hanne Severinsens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Medlem af folketinget *Erhard Jakobsen* har meddelt mig, at han på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov fra og med den 15. november 1977 samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlem af folketinget *Ove Jensen* har meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, jfr. valglovens § 84, stk. 3, 2. pkt., hvorfor han anmoder om orlov fra og med den 15. november 1977 samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udv. for forretningsordenen (10/11 77):

Udtræder: Wamberg

Nyt medlem: Kjærulff-Schmidt

Markedsudvalget (10/11 77):

Udtræder: Glistrup

Nyt medlem: Uwe Jensen (Ribe a.)

Udtræder: Lawaetz

Ny stedf.: Thomas Thomsen

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 11. november, kl. 11.00.

Angående dagsordenen henviste formanden til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.51